

Wniosek.

Zważywszy, że choroby zaraźliwe pojawiające się nader często między nierogacizną, stają się dla ludności włościańskiej coraz dotkliwszą klęską, a to mianowicie dla tego, że chore sztuki giną, — zdrowych zaś całemi czasem miesiącami sprzedawać nie wolno, a środki ochronne lub zaradcze okazują się częścią niewystarczającymi, częścią zbyt ciężkimi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby wydał rozporządzenia, a względnie spowodował zmianę obowiązujących ustaw w tym kierunku:

1. aby w czasie zarazy rejony obejmujące zarażone gminy ustanowione były bez względu na granice powiatu;

2. aby w czasie zarazy targi były zamknięte tylko w tych miastach i miasteczkach, które znajdują się w obrębie zarażonego rejonu;

3. aby w miejscowościach zarażonych rozkazano wybijać nierogaciznę, za wynagrodzeniem z funduszków państwowych w wysokości 50% wartości szacunkowej za chore sztuki, a 80% za zdrowe.

We Lwowie 20. stycznia 1896.

Wnioskodawca:

Czartoryski.

F. Krempa, Kramarczyk, Wiśniewski, W. Szwed, Winniczuk, Z. Tarnowski, Warzecha, Data, Styła, Dr. Sawczak, Żardecki, Średniawski, Bojko, Onyszkiewicz, Dr. Bernadzikowski, Wójeik, Rey, Niebyłowice, Potoczek, Stadnicki.

